

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΑΑΔΕ
Ανεξάρτητη Αρχή
Δημοσίων Εσόδων

Θεσσαλονίκη 07/10/2024

Αριθμός απόφασης: 2103

**ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ
ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ &
ΝΟΜΙΚΗΣ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗΣ**

ΤΜΗΜΑ : Α7' - Επανεξέτασης

Ταχ. Δ/νση : Τακαντζά 8 -10

Ταχ. Κώδικας : 54639 – Θεσσαλονίκη

Τηλέφωνο : 2313332246

e mail : ded.thess@aade.gr

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

1. Τις διατάξεις :

α. Του άρθρου 72 του ν.5104/2024 (ΦΕΚ Α' 58/19-04-2024) εφεξής Κ.Φ.Δ..

β. Του άρθρου 10 της Δ. ΟΡΓ. Α 1125859 ΕΞ 2020/23.10.2020 Απόφασης του Διοικητή της Α.Α.Δ.Ε. (ΦΕΚ Β' 4738/26.10.2020) με θέμα «Οργανισμός της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (Α.Α.Δ.Ε.)»

γ. Της ΠΟΛ 1064/2017 Απόφασης του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (ΦΕΚ Β' 1440/27-04-2017).

δ. Την με αριθμό Α 1165/22-11-2022 απόφαση του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (ΑΑΔΕ) με θέμα «Υποβολή ενδικοφανών προσφυγών και αιτημάτων αναστολής του άρθρου 63 του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας (ν. 4987/2022), αποκλειστικά ψηφιακά μέσω διαδικτύου από το δικτυακό τόπο της Α.Α.Δ.Ε.» (ΦΕΚ Β' 6009)

2. Την ΠΟΛ 1069/04-03-2014 Εγκύκλιο της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών.

3. Την Δ.Ε.Δ. 1126366 ΕΞ 2017/30.08.2016 (ΦΕΚ Β' 2759/1.9.2016) Απόφαση του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών «Παροχή εξουσιοδότησης υπογραφής».

4. Την με ημερομηνία κατάθεσης 11/05/2024 και με αριθμό ηλεκτρονικού πρωτοκόλλου ενδικοφανή προσφυγή του με **ΑΦΜ:**, κατοίκου του νομού, κατά των με αριθμό ειδοποίησης,, &/08-04-2024 και αντίστοιχα με αριθμό δήλωσης,, & πράξεων διοικητικού προσδιορισμού φόρου εισοδήματος φορολογικών ετών 2018, 2019, 2020 & 2022 αντίστοιχα του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Λάρισας και τα προσκομιζόμενα με αυτή σχετικά έγγραφα.

5. Τις ανωτέρω προσβαλλόμενες πράξεις, των οποίων ζητείται η ακύρωση.
6. Την Έκθεση Απόψεων του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Λάρισας.
7. Την εισήγηση του ορισθέντος υπαλλήλου του τμήματος Α7' - Επανεξέτασης όπως αποτυπώνεται στο σχέδιο απόφασης.

Επί της από 11/05/2024 και με αριθμό ηλεκτρονικού πρωτοκόλλου ενδικοφανούς προσφυγής του με ΑΦΜ:, η οποία κατατέθηκε εμπρόθεσμα και μετά την μελέτη και την αξιολόγηση όλων των υφιστάμενων στο σχετικό φάκελο εγγράφων και των προβαλλόμενων λόγων της ενδικοφανούς προσφυγής, επαγόμαστε τα ακόλουθα:

1. Με την με αρ. ειδοπ. /08-04-2024 πράξη διοικητικού προσδιορισμού φόρου εισοδήματος φορολογικού έτους 2018 του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Λάρισας, που εκδόθηκε βάσει της με αριθμό /2024 οίκοθεν τροποποιητικής δήλωσης, επιβλήθηκε στον προσφεύγοντα τέλος επιτηδεύματος ποσού 650,00 €, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 31 του Ν.3986/2011.
2. Με την με αρ. ειδοπ. /08-04-2024 πράξη διοικητικού προσδιορισμού φόρου εισοδήματος φορολογικού έτους 2019 του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Λάρισας, που εκδόθηκε βάσει της με αριθμό /2024 οίκοθεν τροποποιητικής δήλωσης, επιβλήθηκε στον προσφεύγοντα τέλος επιτηδεύματος ποσού 650,00 €, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 31 του Ν.3986/2011.
3. Με την με αρ. ειδοπ. /08-04-2024 πράξη διοικητικού προσδιορισμού φόρου εισοδήματος φορολογικού έτους 2020 του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Λάρισας, που εκδόθηκε βάσει της με αριθμό /2024 οίκοθεν τροποποιητικής δήλωσης, επιβλήθηκε στον προσφεύγοντα τέλος επιτηδεύματος ποσού 650,00 €, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 31 του Ν.3986/2011.
4. Με την με αρ. ειδοπ. /08-04-2024 πράξη διοικητικού προσδιορισμού φόρου εισοδήματος φορολογικού έτους 2022 του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Λάρισας, που εκδόθηκε βάσει της με αριθμό /2024 οίκοθεν τροποποιητικής δήλωσης, επιβλήθηκε στον προσφεύγοντα τέλος επιτηδεύματος ποσού 650,00 €, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 31 του Ν.3986/2011.

Ο προσφεύγων διατηρεί ατομική επιχείρηση με ημερομηνία έναρξης την 5/11/2013 και αντικείμενο κύριας δραστηριότητας «ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ ΠΑΡΟΧΗΣ ΓΕΥΜΑΤΩΝ ΑΠΟ ΨΗΤΟΠΩΛΕΙΑ-ΣΟΥΒΛΑΤΖΙΔΙΚΑ, ΜΕ ΠΑΡΟΧΗ ΣΕΡΒΙΡΙΣΜΑΤΟΣ» και η οποία εδρεύει στην, είναι δε υπόχρεος σε τήρηση απλογραφικού λογιστικού συστήματος. Για τα φορολογικά έτη 2018, 2019, 2020 & 2022, στις αρχικές πράξεις διοικητικού προσδιορισμού φόρου εισοδήματος που εκδόθηκαν, δεν συμπεριλήφθηκε το αναλογούν ποσό τέλους επιτηδεύματος, χωρίς ωστόσο να συντρέχει λόγος απαλλαγής του προσφεύγοντος.

Ακολούθως η Δ.Ο.Υ. Λάρισας προέβη στην οίκοθεν υποβολή δηλώσεων φορολογικών ετών 2018, 2019, 2020 και 2022, από την εκκαθάριση των οποίων επιβλήθηκε στον προσφεύγοντα το αναλογούν τέλος επιτηδεύματος.

Ο προσφεύγων, με την υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή, ζητά την διαγραφή του τέλους επιτηδεύματος των φορολογικών ετών 2018, 2019, 2020 και 2022 ισχυριζόμενος ότι θεώρησε ότι το τέλος επιτηδεύματος είχε καταργηθεί για την περιοχή του και τον κλάδο του, βασιζόμενος στο γεγονός ότι δεν έκανε καμία ενέργεια στο Μητρώο της Δ.Ο.Υ. Λάρισας και ουδέποτε απέφυγε να αποπληρώσει τους φόρους του, ενώ εδώ και χρόνια προαναγγέλεται η σταδιακή κατάργηση του τέλους επιτηδεύματος. Θεωρεί ότι η αναδρομική επιβολή του τέλους επιτηδεύματος είναι άδικη και δεν οφείλεται σε δική του υπαιτιότητα, ενώ επικαλείται οικονομική αδυναμία για την εξόφληση τόσο μεγάλου ποσού.

Επειδή, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 31 του ν. 3986/2011, όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 179 του Ν.4972/2022 (ΦΕΚ Α 181/23-09-2022) και σύμφωνα με το άρθρο 192 ισχύει από 23/9/2022 και μετά.: «1. Οι επιτηδευματίες και οι ασκούντες ελεύθεριο επάγγελμα, εφόσον τηρούν βιβλία Β΄ ή Γ΄ κατηγορίας του Κ.Β.Σ., υποχρεούνται σε καταβολή ετήσιου τέλους επιτηδεύματος, το οποίο ορίζεται ως εξής:

α) Για νομικά πρόσωπα που ασκούν εμπορική επιχείρηση και έχουν την έδρα τους σε τουριστικούς τόπους και σε πόλεις ή χωριά με πληθυσμό έως διακόσιες χιλιάδες (200.000) κατοίκους, σε οκτακόσια (800) ευρώ ετησίως.

β) Για νομικά πρόσωπα που ασκούν εμπορική επιχείρηση και έχουν την έδρα τους σε πόλεις με πληθυσμό πάνω από διακόσιες χιλιάδες (200.000) κατοίκους, σε χίλια (1.000) ευρώ ετησίως.

γ) Για τους επιτηδευματίες και ασκούντες ελεύθεριο επάγγελμα σε εξακόσια πενήντα (650) ευρώ ετησίως.

δ) Για κάθε υποκατάστημα σε εξακόσια (600) ευρώ ετησίως.

2. Σε περίπτωση διακοπής της δραστηριότητας μέσα στη χρήση, το τέλος επιτηδεύματος περιορίζεται ανάλογα με τους μήνες λειτουργίας της επιχείρησης ή της άσκησης του επαγγέλματος. Χρονικό διάστημα μεγαλύτερο των δεκαπέντε (15) ημερών λογίζεται ως μήνας.

3. Εξαιρούνται από τις υποχρεώσεις καταβολής του τέλους, εκτός εάν πρόκειται για τουριστικούς τόπους, οι εμπορικές επιχειρήσεις και ελεύθεροι επαγγελματίες που ασκούν τη δραστηριότητά τους σε χωριά με πληθυσμό έως πεντακόσιους (500) κατοίκους και σε νησιά κάτω από τρεις χιλιάδες εκατό (3.100) κατοίκους. Επίσης, εξαιρούνται ατομικές εμπορικές επιχειρήσεις και η ατομική άσκηση ελεύθεριου επαγγέλματος, εφόσον δεν έχουν παρέλθει πέντε (5) έτη από την πρώτη έναρξη εργασιών, καθώς και οι περιπτώσεις ατομικών επιχειρήσεων, εφόσον για τον επιτηδευματία υπολείπονται τρία (3) έτη από το έτος της συνταξιοδότησής του. Ως έτος συνταξιοδότησης νοείται το 65ο έτος της ηλικίας.

Από το φορολογικό έτος 2018 και εφεξής, εξαιρούνται από την υποχρέωση καταβολής τέλους οι αγρότες, μέλη αγροτικών συνεταιρισμών που πληρούν τις προϋποθέσεις του άρθρου 8 του Ν. 4384/2016 (Α΄ 78), οι αγροτικοί συνεταιρισμοί, οι σχολικοί συνεταιρισμοί του άρθρου 46 του Ν. 1566/1985 (Α΄ 167), οι Φορείς Κοινωνικής και Αλληλέγγυας Οικονομίας με τη μορφή Κοινωνικής Συνεταιριστικής Επιχείρησης ή Συνεταιρισμού Εργαζομένων, καθώς και οι επιχειρήσεις, ανεξαρτήτως νομικής μορφής, που βρίσκονται σε εκκαθάριση, πτώχευση ή αδράνεια. Σε περίπτωση που η αδράνεια δεν καταλαμβάνει ολόκληρο το φορολογικό έτος, εφαρμόζεται αναλογικά η παρ. 2.

Ειδικά για τα φορολογικά έτη 2019, 2020, 2021 και 2022 εξαιρούνται από την υποχρέωση καταβολής του τέλους επιτηδεύματος οι αγρότες κανονικού καθεστώτος για τους οποίους έχουν παρέλθει τα πρώτα πέντε (5) έτη από την ημερομηνία τήρησης βιβλίων και ένταξής τους στο κανονικό καθεστώς ΦΠΑ, καθώς και οι αλιείς της παράκτιας αλιείας, που εκμεταλλεύονται, είτε ατομικά είτε με τη μορφή συμπλοιοκτησίας ή κοινωνίας αστικού δικαίου αλιευτικά σκάφη μέχρι δώδεκα (12) μέτρα, μεταξύ καθέτων.

3α. Φυσικά πρόσωπα που ασκούν επιχειρηματική δραστηριότητα και νομικά πρόσωπα και νομικές οντότητες, που αυξάνουν κατά τουλάχιστον τρία δωδέκατα (3/12) με σχέση εργασίας πλήρους απασχόλησης σε ένα έτος, σε σχέση με το προηγούμενο έτος, εξαιρούνται από την υποχρέωση καταβολής του τέλους επιτηδεύματος του ίδιου φορολογικού έτους, υπό την προϋπόθεση ότι τα ακαθάριστα έσοδά τους κατά το φορολογικό έτος για το οποίο χορηγείται η εξαίρεση δεν υπερβαίνουν τα δύο (2) εκατομμύρια ευρώ. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων, κατόπιν εισήγησης του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων, καθορίζονται:

- α) ο τρόπος υπολογισμού της αύξησης του μέσου αριθμού εργαζομένων με σχέση εργασίας πλήρους απασχόλησης,
- β) ο τρόπος και η διαδικασία διακρίβωσης και ελέγχου των προϋποθέσεων για την εξαίρεση από το τέλος επιτηδεύματος, και
- γ) κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια για την εφαρμογή της παρούσας.

4. Για την εν γένει διαδικασία επιβολής και βεβαίωσης του τέλους επιτηδεύματος εφαρμόζονται οι διατάξεις του Κ.Φ.Ε. (Ν. 2238/1994).

5. Με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών καθορίζεται η ειδικότερη διαδικασία για την επιβολή του τέλους επιτηδεύματος, τα απαιτούμενα δικαιολογητικά που υποβάλλονται και κάθε άλλο αναγκαίο θέμα για την εφαρμογή του παρόντος άρθρου.

6. Οι διατάξεις των προηγούμενων παραγράφων εφαρμόζονται για τους επιτηδευματίες και ελεύθερους επαγγελματίες που ασκούν επιτήδευμα ή ελεύθερο επάγγελμα, αντίστοιχα, κατά την 1.1.2011 και μετά.

.....

8. Ειδικά για τα φυσικά πρόσωπα που ασκούν επιχείρηση ή επάγγελμα και για το οικονομικό έτος 2012 και επόμενα, το τέλος επιτηδεύματος βεβαιώνεται με βάση τους τίτλους βεβαίωσης που αναφέρονται στην παράγραφο 1 του άρθρου 74 του ΚΦΕ και εμφανίζεται στο εκκαθαριστικό σημείωμα υπολογισμού του φόρου εισοδήματος κάθε οικονομικού έτους. Με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών καθορίζεται η διαδικασία για την επιβολή και βεβαίωση του τέλους επιτηδεύματος στα νομικά πρόσωπα του άρθρου 101 και της παραγράφου 4 του άρθρου 2 του ΚΦΕ για τα ανωτέρω έτη, καθώς και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια για την εφαρμογή της παρούσας.»

Επειδή σύμφωνα με τις διατάξεις της παρ. 2 του άρθρου 32 του Ν. 4987/2022

«1. Στις περιπτώσεις που κατά τη φορολογική νομοθεσία η φορολογική δήλωση δεν συνιστά άμεσο προσδιορισμό φόρου, η Φορολογική Διοίκηση εκδίδει πράξη διοικητικού προσδιορισμού φόρου.

2. Η πράξη διοικητικού προσδιορισμού φόρου εκδίδεται με βάση στοιχεία που έχουν τυχόν παρασχεθεί από τον φορολογούμενο σε φορολογική δήλωση ή κάθε άλλο στοιχείο που έχει στη διάθεση της η Φορολογική Διοίκηση.

3. Εάν η Φορολογική Διοίκηση προσδιορίσει τον φόρο ολικά ή μερικά με βάση στοιχεία διαφορετικά από αυτά που περιέχονται σε φορολογική δήλωση του φορολογούμενου, οφείλει να αναφέρει ειδικά τα στοιχεία αυτά, στα οποία βασίστηκε ο προσδιορισμός του φόρου».

Επειδή, συμμορφούμενη προς τις νομοθετικές διατάξεις, η φορολογική διοίκηση προέβη έγκαιρα στην εκκαθάριση εκ νέου, των φορολογικών δηλώσεων εισοδήματος συμπεριλαμβάνοντας το τέλος επιτηδεύματος, το οποίο δεν είχε επιβληθεί με τις αρχικές πράξεις προσδιορισμού φόρου που εκδόθηκαν για τα προαναφερόμενα φορολογικά έτη. Το δικαίωμα αυτό της φορολογικής διοίκησης δεν είχε υποπέσει σε παραγραφή και έπραξε συννόμως και συμφώνως με την καθιερούμενη με το άρθρο 4 παρ. 1 του Συντάγματος αρχή της ισότητας, η οποία επιβάλλει στη διοίκηση, κατά την άσκηση της διακριτικής της εξουσίας, ίση ή ομοιόμορφη μεταχείριση όλων των πολιτών που τελούν υπό τις ίδιες ή παρόμοιες συνθήκες. Καθίσταται σαφές ότι η μη επιβολή του τέλους επιτηδεύματος στον προσφεύγοντα, μετά την διαπίστωση της μη αρχικής επιβολής αυτού και εντός του διαστήματος της μη παραγραφής του δικαιώματος του Δημοσίου, θα συνιστούσε αδικαιολόγητη άνιση μεταχείριση ομοίων καταστάσεων, αφού ο προσφεύγων ουδέποτε εξαιρέθηκε της υποχρέωσης καταβολής του τέλους, ούτε υπάγεται σε κάποια από τις περιπτώσεις απαλλαγής ή διαγραφής αυτού. Άλλωστε, ο ίδιος ο προσφεύγων δεν αρνείται με την υπό κρίση προσφυγή τη φορολογική του υποχρέωση και αναγνωρίζει ότι κάθε έτος όφειλε να καταβάλλει το αναλογούν τέλος επιτηδεύματος.

Επιπροσθέτως η φορολογική διοίκηση συμμορφούμενη με τις αρχές της χρηστής διοίκησης και της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης του διοικούμενου, κατά τις οποίες τα διοικητικά όργανα οφείλουν να ασκούν τις αρμοδιότητές τους με βάση το περί δικαίου αίσθημά τους, με αναλογικότητα και επιείκεια και στο πλαίσιο της αρχής της νομιμότητας της δημόσιας διοίκησης, δεν επέβαλε προσαυξήσεις εκπροθέσμου καταβολής, ούτε κάποιο πρόστιμο αναγνωρίζοντας την παράλειψη των αυτοματοποιημένων ηλεκτρονικών συστημάτων της. Κλήθηκε πλέον, στις 12/04/2024, ο προσφεύγων να προβεί σε καταβολή αναλογούντος φόρου (τέλος επιτηδεύματος φορολογικών ετών 2018, 2019, 2020 και 2022), υποχρέωση που την είχε και όφειλε να βεβαιωθεί ήδη με τις αρχικές πράξεις προσδιορισμού φόρου. Λαμβανομένου υπ' όψιν του γεγονότος ότι ουδεμία προσαύξηση ή πρόστιμο επιβλήθηκε, αποδεικνύει πλήρως το γεγονός ότι ουδεμία βλάβη επέρχεται στον προσφεύγοντα συνεπεία της βεβαίωσης που πραγματοποιήθηκε το τρέχον έτος.

Επειδή οι ισχυρισμοί του προσφεύγοντα περί άγνοιας και οικονομικής δυσχέρειας στην καταβολή τυγχάνουν αναπόδεικτοι. Ομοίως ο ισχυρισμός του ότι θεώρησε ότι είχε καταργηθεί η επιβολή του τέλους επιτηδεύματος για τον ίδιο δε στηρίζεται πουθενά, δεν προκύπτει από καμία νομοθετική διάταξη, ούτε του γνωστοποιήθηκε με κάποιο τρόπο η συγκεκριμένη φοροαπαλλαγή ειδικά για τον ίδιο. Η πεποίθησή του, που βασίστηκε όπως επικαλείται σε εξαγγελίες, συνιστά αόριστο και αφηρημένο επιχείρημα από πλευράς του που δεν μπορεί να στοιχειοθετήσει κανένα λόγο μη επιβολής της νομοθετημένης αυτής φορολογικής υποχρέωσης. Τέλος, ακόμη

και στην περίπτωση της πρόσκαιρης οικονομικής δυσχέρειας του, ο προσφεύγων δύναται να προβεί σε ρύθμιση τμηματικής καταβολής της οφειλής, κατά τις κείμενες διατάξεις, αφού σε κάθε περίπτωση δεν βαρύνεται με προσαυξήσεις και πρόκειται για ποσά που ούτως ή άλλως θα όφειλε να καταβάλλει στα αντίστοιχα φορολογικά έτη .

Επειδή η δημόσια διοίκηση δεσμεύεται από την αρχή της νομιμότητας, όπως αυτή καθιερώνεται με τις διατάξεις των άρθρων 26 παρ. 2, 43, 50, 82, 83 και 95 & 1 του Συντάγματος (ΣτΕ 8721/1992, 2987/1994), και η οποία συνεπάγεται ότι η διοίκηση οφείλει ή μπορεί να προβαίνει μόνο σε ενέργειες που προβλέπονται και επιβάλλονται ή επιτρέπονται από τους κανόνες που θεσπίζουν το Σύνταγμα, οι νομοθετικές πράξεις, οι διοικητικές κανονιστικές πράξεις, που έχουν εκδοθεί βάσει νομοθετικής εξουσιοδότησης, καθώς και από κάθε κανόνα ανώτερης ή ισοδύναμης προς αυτούς τυπικής ισχύος.

Επειδή σύμφωνα με όλα τα προαναφερόμενα και παραθέτοντας τις ισχύουσες διατάξεις του νόμου, η υπό κρίση ενδικοφανής προσφυγή πρέπει να απορριφθεί.

Α π ο φ α σ ί ζ ο υ μ ε

Την **απόρριψη** της από 11/05/2024 και με αριθμό ηλεκτρονικού πρωτοκόλλου ενδικοφανούς προσφυγής του με ΑΦΜ:

Οριστική φορολογική υποχρέωση του προσφεύγοντα βάσει της παρούσας απόφασης:

Τέλος επιτηδεύματος φορολογικού έτους 2018 : 650,00 €

Τέλος επιτηδεύματος φορολογικού έτους 2019 : 650,00 €

Τέλος επιτηδεύματος φορολογικού έτους 2020 : 650,00 €

Τέλος επιτηδεύματος φορολογικού έτους 2022 : 650,00 €

Το αρμόδιο όργανο να κοινοποιήσει με τη νόμιμη διαδικασία την παρούσα απόφαση στον υπόχρεο.

Ακριβές Αντίγραφο

Η Υπάλληλος του Αυτοτελούς

Γραφείου Διοικητικής Υποστήριξης

ΜΕ ΕΝΤΟΛΗ ΤΟΥ ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΥ
ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ
Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ Α7
ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ

ΜΑΒΙΝΙΔΟΥ ΚΥΡΑΤΣΑ

Σ η μ ε ί ω σ η : Κατά της απόφασης αυτής επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής ενώπιον των αρμόδιων Διοικητικών Δικαστηρίων εντός τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίησή της.